

Sygnatura akt XI Ns 417/12

W., dnia 15 stycznia 2013 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Anna Małecka

Protokolant Danuta Kuzemko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2013 r. we W.

sprawy z wniosku (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przy udziale R. M. S., R. S. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku po Z. S.

postanawia:

I. stwierdzić, że spadek po Z. S. zmarłym w dniu 14 czerwca 2007 r. we W., ostatnio stale zamieszkałym we W. przy ul. (...), na podstawie ustawy nabyli wprost: żona R. M. S. i syn R. S. (1) po 1/2 części spadku każdy z nich;

II. orzec, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt XI Ns 417/12

UZASADNIENIE

We wniosku złożonym dnia 28 maja 2012 r. wnioskodawca (...) Bank S.A. w W. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po Z. S., odebranie zapewnień spadkowych od uczestników postępowania oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania. Jako uczestnik postępowania została wskazana R. M. S..

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że ma interes prawny w stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy, gdyż posiada wobec niego niezaspokojone wierzytelności wynikające z umowy kredytu. Jednocześnie wnioskodawca wskazał, że nie są mu znane wszystkie osoby dziedziczące po zmarłym, jak również tytuł spadkobrania, czy skład masy spadkowej.

Uzasadniając wniosek o przyznanie kosztów postępowania, wnioskodawca powołał się na przepis art. 520 § 2 k.p.c., podnosząc że – nie będąc spadkodawcą ani krewnym – jest zainteresowany w sposób szczególny z racji posiadania niezaspokojonego roszczenia, a nadto, że wnioskodawca i uczestnicy, będąc w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, mają sprzeczne interesy, ponieważ wnioskodawca jest wierzycielem uczestników postępowania.

Uczestniczka R. S. (2) na rozprawie w dniu 6 listopada 2012 r. oraz uczestnik R. S. (1) na rozprawie w dniu 15 stycznia 2013 r. wnieśli o stwierdzenie nabycia spadku po Z. S. na podstawie ustawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. S., urodzony w dniu (...) w K. R., ostatnio stale zamieszkały we W., przy ul. (...), zmarł dnia 14 czerwca 2007 r. we W.. W chwili śmierci był żonaty z R. M. S.z domu Ś.. W chwili śmierci spadkodawcy między małżonkami nie toczyła się sprawa o rozwód ani o separację.

Z. S. zawarł jeden związek małżeński. Z małżeństwa z R. S. (2) miał dwoje dzieci: R. S. (1) urodzonego w (...) r. oraz drugiego syna, który zmarł w wieku niemowlęcym.

Z. S. nie sporządził testamentu.

Z. S. nie miał dzieci pozamałżeńskich, ani przysposobionych.

Nie były zawierane umowy o spadek po Z. S.. Spadkobiercy nie składali oświadczeń o przyjęciu lub odrzuceniu spadku. Nie był sporządzony akt poświadczenia dziedziczenia.

Nie toczyły się postępowania w przedmiocie uznania spadkobiercy za niegodnego dziedziczenia.

/dowód: 1. dowód: odpis skrócony aktu zgonu – k. 3,

2. zeznania i zapewnienie spadkowe uczestniczki R. S. (2) – k. 22,

3. zeznania i zapewnienie spadkowe uczestnika R. S. (1) – k.

4. odpis skrócony aktu urodzenia R. S. (1) – k. 29./

W 2005 r. Z. S. zawarł z (...)Bank S.A. w W. umowę kredytu (umowa numer (...) z dnia 22 listopada 2005 r.); w dniu 22 listopada 2011 r. zadłużenie z tytułu umowy kredytu wynosiło łącznie 2.064,98 zł.

/dowód: wyciąg z ksiąg numer (...) – k. 14/

Sąd zważył, co następuje:

Stwierdzenie nabycia spadku przez sąd spadku następuje na wniosek uprawnionego podmiotu, czyli każdego podmiotu mającego interes prawny w prawidłowym wykazaniu następstwa po spadkodawcy (art. 1025 § 1 k.c.).

Do kręgu osób uprawnionych do złożenia wniosku należy przede wszystkim zaliczyć każdego spadkobiercę oraz następców prawnych spadkobiercy, nabywcę spadku lub udziału w spadku, wierzyciela spadkodawcy lub wierzyciela spadkobiercy, zapisobiercę, dalszego zapisobiercę, uprawnionego do zachowku, wykonawcę testamentu.

W związku z powyższym sąd w pierwszej kolejności ustalił, iż wnioskodawca (...)Bank S.A. w W. jest legitymowany do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku. Zgodnie bowiem z wyciągiem z ksiąg bankowych z dnia 23 listopada 2011 r. (k. 14) Z. S., zamieszkały przy ul. (...) we W. był dłużnikiem banku, a zadłużenie powstało w związku z umową kredytu numer (...) z dnia 22 listopada 2008 r. Sąd Rejonowy miał przy tym na uwadze, że w myśl art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe - księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń.

Zgodnie treścią z art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926 § 2 k.c.).

W niniejsze sprawie, opierając się na zapewnieniu spadkowym złożonym przez uczestników R. S. i R. S. (1), którzy podali, że spadkodawca nie pozostawił testamentu, należy uznać, iż dziedziczenie po Z. S. odbywać się powinno w oparciu o przepisy ustawy.

Zgodnie z art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych.

Z. S. w chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z uczestniczką R. S. (2). Między małżonkami nie toczyły się sprawy o rozwód ani o separację, co oznacza, że nie wystąpiły negatywne przesłanki dziedziczenia przez małżonka określone w art. 935⁽¹⁾ k.c. i art. 940 k.c.

Spadkodawca Z. S. i uczestniczka R. S. (2) mieli dwóch synów, w z których jeden zmarł w niemowlęctwie. W chwili otwarcia spadku żył drugi syn spadkodawcy R. S. (1).

Uczestnicy nie odrzucili spadku, nie zostali uznani za niegodnych dziedziczenia, nie zawierali ze spadkodawcą umów o zrzeczenie się spadku.

Mając na uwadze wymienione wyżej okoliczności sąd stwierdził nabycie spadku po Z. S. przez R. S. (2) i R. S. (1) po 1/2 części wprost (art. 1015 § 2 k.c.).

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Sąd Rejonowy uznał, że nie zaistniały okoliczności określone w art. 520 § 2 lub § 3 k.p.c. W szczególności sąd ocenił, że interesy wnioskodawcy i uczestników postępowania nie były sprzeczne, ponieważ zarówno wnioskodawca, jak i uczestnicy domagali się stwierdzenia nabycia spadku po Z. S. na podstawie ustawy. Okoliczność, że na skutek wejścia w ogół praw i obowiązków zmarłego, uczestnicy R. S. (2) i R. S. (1) stali się również zobowiązanymi do uiszczenia wnioskodawcy należności wynikających z zawartej przez spadkodawcę umowy kredytu, jest zdarzeniem niejako pozostającym poza przedmiotem rozpoznania w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku i jako takie nie może prowadzić do konkluzji, że wobec istnienia stosunku zobowiązaniowego między stronami ich interesy w niniejszym postępowaniu nieprocesowym są sprzeczne (w szczególności, że żądania wszystkich uczestników postępowania były zbieżne).

Przepis art. 520 § 2 k.p.c. przewiduje fakultatywne („sąd może”) stosunkowe rozdzielanie obowiązku zwrotu kosztów postępowania między uczestników, którzy są w niejednakowym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania. Uznać trzeba, że w niniejszej sprawie strony są istotnie w różnym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem, lecz zróżnicowanie to nie jest na tyle istotne, aby uzasadniało obciążenie uczestników kosztami postępowania poniesionymi przez wnioskodawcę. Wprawdzie uczestnicy uzyskują orzeczenie potwierdzające ich uniwersalne następstwo po zmarłym spadkodawcy, ale wnioskodawca może w oparciu o zapadłe w niniejszej sprawie postanowienie dochodzić swych roszczeń przeciwko następcom zmarłego dłużnika. Wydanie orzeczenia w sprawie jest korzystne dla wszystkich uczestników postępowania.

Sąd nie przychylił się do żądania wnioskodawcy zawartego we wniosku, aby na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. nakazać uczestnikom zwrot wnioskodawcy poniesionych przez niego kosztów. Z uwagi na kompletne uregulowanie problematyki kosztów postępowania nieprocesowego w art. 520 k.p.c., do tego postępowania nie znajduje zastosowania przepis art. 98 k.p.c., a przesłanki obowiązku zwrotu kosztów zostały uregulowane w art. 520 § 2 i § 3 k.p.c., lecz w ocenie sądu w niniejszym postępowaniu okoliczności takie nie wystąpiły.

Z tych względów sąd orzekł jak wyżej.

Zarządzenie:

1. odnotować;

2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem przesłać pełnomocnikowi wnioskodawcy bez pouczenia;
3. kalendarz 14 dni.